

پیشگفتار

گزارش تدوین شده تحت عنوان مبانی اندازه گیری جریان سیالات با روش‌های مختلف بعنوان اولین گزارش جامع مطالعاتی در این زمینه جهت صنایع آب و فاضلاب و نفت و پتروشیمی و مناسب نمایشگاه صنایع آب و فاضلاب دیماه سال ۱۳۹۳ انتشار یافت.

گزارش حاضر ضمن معرفی مبانی نظری و تئوری کارکرد دستگاه‌های اندازه گیری دبی در صنایع مختلف و آزمایشگاه‌ها شرح تفصیلی از کارکرد عملی و کاربردی دستگاه‌ها نیز ارائه گردیده است. نکات مربوط به مشخصات فنی و مهندسی دستگاه‌ها در این گزارش مورد توجه و به تفصیل مورد بررسی قرار گرفته است. انتظار می‌رود انتشار این گزارش در ارتقای سطح علمی و فنی کارشناسان حوزه اندازه گیری و ابزار دقیق در صنایع گوناگون موثر واقع شود.

شرکت فراسنج ابزار بعنوان تنها تولید کننده دستگاه‌های اولتراسونیک در کشور و نیز دومین تولید کننده فلومترهای الکترومغناطیسی است. فاوری حاصله در شرکت فراسنج ابزار که حاصل تلاش دو دهه کادر علمی دانشگاهی و مهندسین زبده کشور است به تکامل دستگاه‌های تولیدی از نظر قابلیت اطمینان و دقت منجر گردیده است. این روند همچنان در قالب فعالیتهای تحقیق و توسعه شرکت در حال انجام است.

هم اکنون بیش از ۳۰۰۰ دستگاه تولیدی شرکت فراسنج ابزار در شرکتهای آب و فاضلاب کشور، آب منطقه‌ای، واحدهای پتروشیمی، نیروگاه‌ها و کارخانجات در حال بهره برداری است که در مجموع بهره برداران از کارکرد دستگاه‌ها، رضایتمندی خود را اعلام نموده‌اند.

گزارش تدوین شده نیز حاصل فعالیتهای علمی بخش تحقیقات شرکت است که در این رابطه از آقایان مهندس کشاورز، مهندس حیدری و مهندس عیسایی و سرکار خانم موسوی که در تولید، جمع آوری و تدوین مشارکت داشته اند تشکر و قدردانی می‌گردد. انتظار داریم کارشناسان محترم نظرات اصلاحی خود را جهت تکمیل در چاپ‌های بعدی به این شرکت ارسال فرمایند.

شرکت فراسنج ابزار
علیرضا آرایی

فهرست

عنوان	صفحه
مقدمه	
۱- مبانی ۱	۱
۲-۱- پیشگفتار ۱	۲
۲-۲- مبانی جریان سیالات ۱	۲
۵-۳- ترمودینامیک سیال و گازها ۱	۵
۹-۴- قوانین و معادلات سیالات ۱	۹
۱۴-۵- مبانی و روشاهای جریان سنجی سیالات ۱	۱۴
۴۲-۶- مبانی و روشاهای سطح سنجی (ارتفاع سنجی) ۱	۴۲
۴۶-۷- مبانی و روشاهای ضخامت سنجی اولتراسونیک ۱	۴۶
۴۸-۸- مبانی و روشاهای فشار سنجی ۱	۴۸
۵۱-۹- اندازه گیری به روش فرماحتی (اولتراسونیک) ۲	۵۱
۵۲-۱۰- مبانی اندازه گیری به کمک امواج فرماحتی ۲	۵۲
۵۹-۱۱- اندازه گیری جریان مایع به کمک امواج فرماحتی ۲	۵۹
۶۳-۱۲- اندازه گیری جریان گاز به کمک امواج فرماحتی ۲	۶۳
۶۸-۱۳- مبانی نظری عملکرد اندازگیرهای فرماحتی ۲	۶۸
۷۵-۱۴- انواع اندازه گیرهای متداول ۳	۷۵
۷۶-۱۵- دسته بندی جریان سنج ها (فلومترها) ۳	۷۶
۹۵-۱۶- نسب و نگهداری تجهیزات اندازه گیری ۴	۹۵
۹۶-۱۷- موقعیت نصب و مکان یابی فلومترها ۴	۹۶
۱۲۳-۱۸- تولیدات شرکت فرائستج ابزار ۵	۱۲۳
۱۲۴-۱۹- فلومترهای اولتراسونیک ۵	۱۲۴
۱۲۸-۲۰- فلومترهای مغناطیسی ۵	۱۲۸
۱۳۰-۲۱- دیتالاگر فشار ۵	۱۳۰
۱۳۱-۲۲- سیستم انتقال اطلاعات ۵	۱۳۱
۱۳۴-۲۳- ارتفاع سنج ۵	۱۳۴
۱۳۷-۲۴- سیستم تله متري تحت وب ۵	۱۳۷
۱۳۸-۲۵- پنل خورشیدی ۵	۱۳۸

فصل ۱

مبانی

مطالب این فصل:

- آشنایی با مبانی و قوانین حاکم بر سیالات
- مبانی و روش های جریان سنگی گازها
- مبانی و روش های سطح سنگی (ارتفاع سنگی)
- مبانی و روش های ضخامت سنگی
- مبانی و روش های فشار سنگی

در این فصل سیال را تعریف و ویژگیهای آن را بررسی می کنیم. عملکرد، قوانین و معادلات حاکم بر آنها را توضیح می دهیم. به مبانی و روش های جریان سنگی مایعات و گازها می پردازیم و در نهایت مبانی و روش های سطح سنگی، ضخامت سنگی و فشار سنگی را مطالعه می کنیم.

۱-۱-پیشگفتار

سیال شکلی از ماده است که تنفس برشی را تحمل نمی کند و تحت اثر نیروی برشی، هرچند کوچک، به حرکت در می آید به زبان دیگر، سیال ماده‌ای است که تحت اثر نیروی برشی، دارای خاصیت ارتتعاضی نیست. سیال در طبیعت ممکن است به صورت مایع یا گاز باشد. از لحاظ خواص ملکولی، تفاوت‌هایی بین حالت‌های ماده جامد، مایع و گازی وجود دارد. مثلاً فاصله ملکول‌ها در اجسام جامد خیلی کم است و به همین علت، نیروی بین ملکول‌های اجسام جامد بسیار بزرگ است. در مایعات، فاصله‌ی بین ملکول‌ها بیشتر از جامدات و در گازها بسیار بیشتر از جامدات است. همچنین می‌توان به تفاوت آزادی حرکت ملکول‌ها در جامدات، مایعات و گازها اشاره نمود. ملکول‌های جامدات، دارای آزادی حرکت نیستند و به همین دلیل اجسام جامد دارای شکل مشخص هستند. در مایعات، ملکول‌ها به طور نسبی آزادی حرکت دارند و این امر باعث می‌شود که مایع، شکل ظرفی را که در آن قرار گرفته است به خود بگیرد. در گازها، ملکول‌ها کاملاً آزادی حرکت دارند و به این دلیل در تمام حجم ظرفی که در آن قرار می‌گیرند پراکنده می‌شوند و به عبارتی دیگر، تمام ظرف را پر می‌کنند.

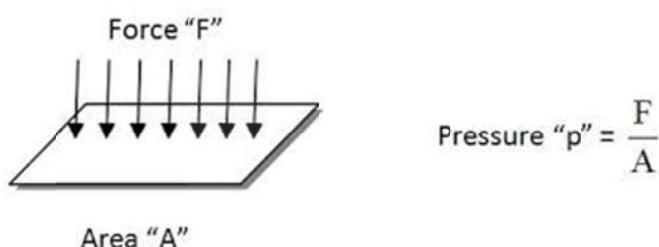
برای مطالعه حرکت سیال، وضعیت، حالات و حرکت ملکول‌های آن در نظر نمی‌گیرند، بلکه عدم وجود محفظه‌های خالی در سیال پیوسته را بررسی می‌نمایند. بنابراین، لازم است که تفاوت بین جامدات و سیالات، بدون در نظر گرفتن خواص ملکولی بیان شود. اکثر جامدات، اگر تحت نیروهای فشاری، کششی و یا برشی قرار گیرند، ابتدا چار تغییر شکل موقتی می‌شوند و اگر این نیروها از حد معینی تجاوز کنند، تغییر شکل دائمی در جسم جامد ایجاد خواهد شد. این خاصیت اجسام جامد را که ابتدا تغییر شکل موقتی می‌دهند، خاصیت ارتتعاضی یا الاستیک می‌گویند. سیالات، تحت نیروهای فشاری و کششی دارای خاصیت ارتتعاضی می‌باشند، اما به هیچ وجه تحت نیروی برشی دارای این خاصیت نیستند. به عبارتی دیگر، اگر کوچکترین نیروی برشی به سیالی وارد شود، سیال به حرکت در می‌آید یعنی تغییر شکل دائمی می‌یابد.

۱-۲-مبانی جریان سیالات

در این قسمت برخی از ویژگی‌های مهم سیالات را معرفی می‌کنیم. جریان سیالات به همراه این ویژگی‌ها شناخته می‌شود.

۱-۲-۱-فشار

فشار، نیروی وارد بر سطح است که با علامت اختصاری P نشان می‌دهند. اگر مولفه‌ی عمود بر سطح (نیرویی را که به یک سطح وارد می‌شود)، به مساحت سطح تقسیم کنیم، میانگین فشار روی سطح به دست می‌آید.

شکل ۱-۱. فشار روی سطح

طبق تعاریف بالا، واحد فشار در سیستم بین‌المللی واحد‌ها(SI)، نیوتون بر مترمربع است که پاسکال نامیده می‌شود. هر 10^5 پاسکال را یک بار می‌گویند. اگر فشار نسبت به فشار جو اندازه‌گیری شود، آن را فشار نسبی و اگر نسبت به خلا کامل اندازه‌گیری گردد، آن را فشار مطلق می‌نامند. رابطه‌ی آن‌ها با هم به صورت زیر است:

$$\text{فشار جو} + \text{فشار نسبی} = \text{فشار مطلق}$$

فشار جو در سطح دریا، معادل $101/3$ کیلوپاسکال است که "یک جو" یا "یک اتمسفر" نامیده می‌شود. این میزان فشار معادل 10^3 برابر یک بار است.

۱-۲-۲-چگالی و یا جرم مخصوص

جرم مخصوص عبارتست از مقدار جرم در واحد حجم، یعنی:

$$\rho = \frac{M}{V}$$

که در آن، ρ جرم مخصوص و V نشان‌دهنده‌ی حجم است. اگر جرم یک جسم به صورتی یکنواخت در حجم آن پخش نباشد، جرم مخصوص آن در تمام نقاط یکسان نبوده و در هر نقطه، به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\rho = \lim_{\delta V \rightarrow 0} \frac{\delta M}{\delta V} = \frac{dM}{dV}$$

(با اینکه δV مقدار بسیار کوچکی است اما از فاصله متوسط بین مولکولهای جسم بزرگتر است.)

وزن مخصوص به صورت وزن تقسیم بر حجم تعریف می‌شود. یعنی:

$$\gamma = \frac{W}{V}$$

وزن مخصوص در هر نقطه‌ی داخل سیال نیز می‌تواند به صورت زیر تعریف شود:

$$\gamma = \lim_{\delta V \rightarrow 0} \frac{\delta W}{\delta V} = \frac{dW}{dV}$$

با توجه به تعاریف جرم و وزن مخصوص و همچنین با استفاده از رابطه‌ی $W = Mg$ ، نتیجه می‌شود که:

$$\gamma = \rho g$$

حجم مخصوص عبارتست از حجم بر واحد جرم، یعنی عکس جرم مخصوص:

$$\nu = \frac{V}{M} = 1/\rho$$

چگالی نسبی یا جرم مخصوص نسبی برای مایعات، عبارت از نسبت جرم مخصوص آن مایع به جرم مخصوص آب مقطر در دمای 4 درجه سانتی‌گراد است، البته این نسبت یعنی چگالی نسبی معادل نسبت وزن مخصوص مایع

به وزن مخصوص آب مقطر در 4 درجه سانتی‌گراد نیز است:

$$S = \frac{\rho}{\rho_0} = \frac{\gamma}{\gamma_0} = \frac{\nu}{\nu_0}$$

چگالی نسبی گازها را نسبت به هوا می‌سنجند، این تعریف برای گازها به صورت زیر است:

$$S = \frac{\text{جرم مخصوص گاز در } 15C}{\text{جرم مخصوص هوادر در } 15C}$$

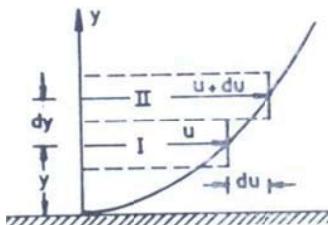
جرم و وزن مخصوص سیالات با افزایش دما، کم می‌شوند (جرم در یک حجم مشخص و ثابت کم می‌شود). میزان این تغییر در مایعات کوچک بوده و به همین دلیل اگر تغییر دما زیاد نباشد، از آن صرف نظر می‌گردد. جرم و

وزن مخصوص با افزایش فشار، زیاد می‌شود، اما میزان این تغییر در مایعات ناچیز بوده و در بیشتر موارد قابل چشم‌پوشی است.

۱-۳-۲-۳-گرانروی (لزجت)

گرانروی (لزجت) سیالات، باعث می‌شود که آنها در مقابل حرکت، از خود مقاومت نشان دهند. این خاصیت هنگامی که سیال در جریان است خودنمایی می‌نماید و باعث چسبندگی ذرات سیال به جدارهای سخت مسیر جریان می‌شود. علت وجود این خاصیت در سیالات، نیروی موجود بین ملکول‌ها و همچنین حرکت اتفاقی و پراکنده آنها است. انتقال ملکول‌ها از یک لایه به لایه‌ی دیگر، باعث تغییر سرعت و در نتیجه تغییر مومنتوم یا تکانه (حاصلضرب جرم در سرعت) در آنها می‌شود.

انتقال تکانه (مومنتوم) از یک لایه به لایه‌ی دیگر، باعث پیدایش نیروی مقاوم در برابر حرکت سیال خواهد شد. همچنین نیروی بین ملکول‌ها باعث مقاومت در مقابل حرکت ملکول‌های مجاور با سرعت‌های متفاوت، می‌گردد. بر اساس شکل زیر، حاصل تقسیم این نیروهای مقاوم بر واحد سطح (عمود بر محور y)، همان تنش برشی است که در هر نقطه‌ی سیال در حال حرکت، وجود دارد. مقدار تنش برشی حاصل ضرب ضریب گرانروی و گرادیان سرعت است که به قانون گرانروی نیوتن معروف گردیده است.

شکل ۱-۲-۱. جریان سیال بر روی یک صفحه ثابت

گرانروی گازها بیشتر به دلیل حرکت پراکنده ملکول‌ها است و چون این حرکت با افزایش دما شدت می‌یابد، گرانروی گازها نیز با افزایش دما زیاد می‌شود. گرانروی در مایعات بیشتر به دلیل نیروی موجود بین ملکول‌ها است، و چون این نیرو با افزایش دما کم می‌شود، می‌توان نتیجه گرفت که گرانروی مایعات با ازدیاد دما کاهش می‌یابد.

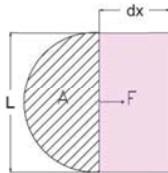
۱-۲-۴-ضریب قابلیت ارجاع

قابلیت تراکم مایعات در مقایسه با گازها فوق العاده کم است، به طوری که مایعات را می‌توان در بیشتر مسائل مهندسی که در آنها تغییر فشار به طور ناگهانی اتفاق نمی‌افتد، غیرقابل تراکم فرض کرد. اگرچه قابلیت تراکم گازها زیاد است، اما حرکت آنها را در شرایطی بخصوص، می‌توان حرکت غیرقابل تراکم درنظر گرفت. مثلا برای جریان گازها در اطراف یک جسم جامد، هرگاه نسبت حداکثر سرعت گاز به سرعت صوت در گاز، که عدد ماخ نامیده می‌شود، کوچکتر از $1/3$ باشد، می‌توان از قابلیت تراکم گاز صرف نظر کرد. سرعت صوت در هر گاز از رابطه‌ی $C = \sqrt{\gamma RT}$ قابل محاسبه است که در رابطه‌ی فوق γ نسبت C_P/C_V و C_V به ترتیب ظرفیت گرمایی در فشار و حجم ثابت است) گاز مذکور، R برابر نسبت ثابت جهانی گازها (\bar{R}) به جرم مولی گاز (M_g)، و T دمای گاز بر حسب درجه‌ی کلوین است.

۱-۲-۵- نیروی کشش سطح

اگر یکی از ملکولهای مایع در داخل حجمی از آن درنظر گرفته شود، ملکولهای اطراف، از تمام جهات آن را با نیروهایی به سوی خود می‌کشند. حال اگر این ملکول در سطح مایع قرار داشته باشد، نیرویی که از طرف پایین به آن وارد می‌شود بزرگتر از نیروی است که از طرف بالا عمل می‌کند. به این ترتیب، تمامی ملکولها در سطح مایع، ضمن آن که یکدیگر را با نیروی بین ملکولی نگهداشتند، به طرف مایع کشیده می‌شوند. اثر ملکولهای سطحی روی یکدیگر به نحوی است که می‌توان سطح مایع را به یک صفحه‌ی لاستیکی تشییه کرد که از اطراف کشیده شده باشد. کشش سطحی باعث می‌شود که یک قطره کوچک مایع شکلی به خود بگیرد که دارای کوچک‌ترین سطح باشد. (کروی) نیروی کشش سطحی به صورت زیر تعریف می‌شود که در آن F نیروی عمودی بر خط L است که ملکولها را در امتداد خط L نگه داشته است.

$$\sigma = \frac{F}{L}$$

۱-۲-۶- فشار بخار

چون ملکولهای یک مایع نسبتاً دارای آزادی حرکت هستند و ممکن است که انرژی جنبشی برخی از آن‌ها که در سطح مایع قرار دارند، به اندازه‌ی ای باشد که اثر نیروی بین ملکولی را خنثی نمایند و سبب گریز آن‌ها به فضای بالای مایع شوند. البته برخی از ملکولها می‌گریزنند، دوباره به مایع بازگشته و این عمل دائماً تکرار می‌شود. اگر دهانه‌ی ظرف حاوی مایع را مسدود کنیم، پس از مدتی حالت تعادل ایجاد خواهد شد، به طوری که تعداد ملکولهای مایع در فضای بالای آن، تقریباً ثابت خواهد ماند. فشاری که به وسیله‌ی ملکولها در فضای بالای مایع ایجاد می‌شود فشار بخار است.

چون فعالیت ملکولها، با افزایش دما شدت می‌یابد ولی نیروی بین ملکولی کاهش می‌یابد، باید انتظار داشت که فشار بخار با افزایش دما زیاد شود. اگر فشار مایعی برابر با فشار بخار آن شود، آن مایع به جوش می‌آمد. فشار مایع در حال حرکت در یک سیستم، ممکن است که تحت شرایطی، در یک قسمت از سیستم کم گردد و برابر با فشار بخار آن شود. بنابراین، مقداری از مایع در آن قسمت به بخار تبدیل می‌شود. این پدیده خلازایی است. جباب‌های حاصل از خلازایی، حرکت می‌نماید و به قسمتی از سیستم می‌روند که فشار آن بزرگ‌تر از فشار بخار مایع است. در این محل، جباب‌ها به قطرات مایع تبدیل می‌گردد با نیرویی زیاد به جدار سیستم برخورد می‌کنند که این امر ممکن است باعث بروز خسارات جدی در سیستم شود. مثلاً عمل خلازایی در پمپ‌ها و توربین‌ها می‌تواند باعث خوردگی و تغییر شکل پره‌ها شود.

۱-۳- ترمودینامیک سیالات و گازها

قوانين مکانیک را می‌توان بطور آماری در دو سطح مختلف به مجموعه‌ای از اتم‌ها اعمال کرد در سطحی که نظریه جنبشی گازها نامیده می‌شود. در ترمودینامیک فقط با متغیرهای ماکروسکوپیک، مانند فشار و دما و حجم

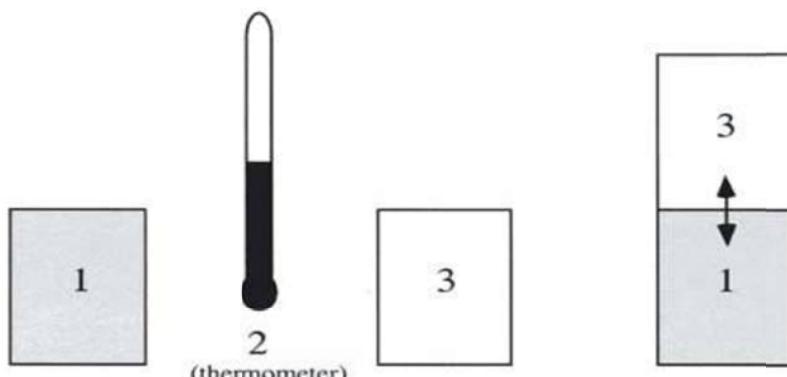
سروکار داریم. قوانین اصلی ترمودینامیک بر حسب چنین کمیت‌هایی بیان می‌شوند. ابدا درباره این امر که ماده از اتم‌ها ساخته شده است صحبتی نمی‌شود. لیکن مکانیک آماری، که با همان حیطه‌ای از علم سر و کار دارد و ترمودینامیک از آن بحث می‌کند، وجود اتمها را از پیش مفروض می‌داند. قوانین اصلی مکانیک آماری حامی قوانین مکانیک هستند که در حدود اتمهای تشکیل دهنده سیستم بکار می‌روند.

نظریه جنبشی توسط رابرت بویل (۱۶۹۱-۱۶۲۷)، دانیل بونولی (۱۷۰۰-۱۷۸۲)، جیمز ژول (۱۸۱۸-۱۸۸۹)، کرونیگ (۱۸۲۲-۱۸۷۴)، رودولف کلاوسیوس (۱۸۲۲-۱۸۸۸) و کلرک ماکسول (۱۸۳۱-۱۸۷۹) و عده‌ای دیگر تکوین یافته است. در اینجا نظریه جنبشی را فقط در مورد گازها بکار می‌بریم، زیرا بهم کنش بین اتم‌ها، در گازها به مراتب متغیرتر از مایعات است. این امر مشکلات ریاضی را خیلی آسانتر می‌کند.

در سطح دیگر می‌توان قوانین مکانیک را بطور آماری و با استفاده از روش‌هایی که صوری‌تر و انتزاعی‌تر از روش‌های نظریه جنبشی هستند بکار برد. این رهیافت که توسط جی ویلارد گیس و لودویگ بولتز مانیپ (۱۹۰۶-۱۸۴۴) و دیگران تکامل یافته است، مکانیک آماری نامیده می‌شود که نظریه جنبشی را به عنوان یکی از شاخه‌های فرعی در بر می‌گیرد. با استفاده از این روش‌ها می‌توان قوانین ترمودینامیک را به دست آورد. بدین ترتیب معلوم می‌شود که ترمودینامیک شاخه‌ای از علم مکانیک است.

قانون صفرم ترمودینامیک

قانون صفرم ترمودینامیک بیان می‌کند که اگر دو سیستم با سیستم سومی در حال تعادل گرمایی باشند، با یکدیگر در حال تعادلنند.

$$\text{if } T_1 = T_2 \quad \text{and} \quad T_2 = T_3 \quad \text{then} \quad _1Q_3 = 0$$

شکل ۱-۳. بیان قانون صفرم ترمودینامیک

قانون اول ترمودینامیک

قانون اول ترمودینامیک به عنوان قانون بقای کار و انرژی نیز شناخته می‌شود و حالت تعادل ماکروسکوپی یک سیستم با کمیتی به نام انرژی درونی (U) را بیان می‌کند. انرژی درونی دارای خاصیتی است که برای یک سیستم منزوعی (ایزوله) داریم:

$$U = \text{مقداری ثابت}$$

اگر به سیستم، اجازه‌ی برهم‌کنش با محیط داده شود، سیستم از حالت ماکروسکوپی اولیه‌ی خود به حالت ماکروسکوپی دیگری منتقل می‌شود که تغییر انرژی درونی را برای این تحول (فرآیند) می‌توان به شکل زیر نشان داد:

$$\Delta U = Q - W$$

که در این فرمول W ، کار ماکروسکوپی انجام شده توسط سیستم در برابر نیروی خارجی و Q مقدار گرمای جذب شده توسط سیستم در طی این فرآیند است.

قانون دوم ترمودینامیک

قانون اول ترمودینامیک تنها بیانی از تئوری کار و انرژی یا قانون بقای انرژی است. یک آونگ ساده یا یک آونگ ایده آل برای همیشه به نوسان ادامه می‌دهد. فیلمی از یک آونگ که به جلو و عقب نوسان می‌کند را در نظر بگیرید. اگر ما فیلم را برعکس نشان دهیم، نخواهیم توانست آن را از حالت عادی تشخیص بدیم. اما برداری (نشانگری) برای زمان وجود دارد. دامنه‌ی نوسان آونگ به تدریج کوچکتر می‌شود. اگر توپی را از ارتفاع خاصی رها کنید، در هر بار برخورد توپ با زمین، کمتر از دفعه‌ی قبل بالا خواهد آمد. فیلمی از این توپ در دنیای واقعی، هنگام پخش برعکس، متفاوت دیده خواهد شد. قطعات یخ در داخل فنجان چای ذوب می‌شوند در حالی که چای سردتر می‌شود.

هیچ تناقضی با قانون اول ترمودینامیک نخواهد داشت اگر ما بینیم که در داخل یک فنجان چای قطعات یخ تشکیل شده و چای گرم‌تر شود. این با قانون بقای انرژی سازگار است اما «ما هیچ‌گاه چنین چیزی را نمی‌بینیم».

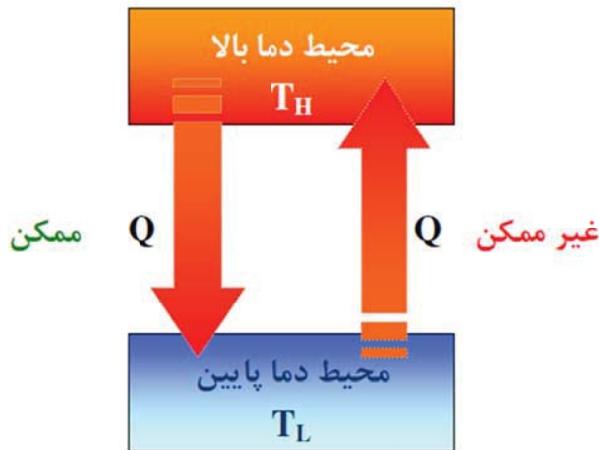
قانون دوم ترمودینامیک توضیح می‌دهد که چرا چنین چیزی اتفاق نمی‌افتد.

بیان ریاضی قانون دوم ترمودینامیک به صورت زیر است:

$$\sum(Q)_{cyc} + \sum(W)_{cyc} = 0$$

در این قانون سه شاخص را باید مورد توجه قرار داد که عبارتند از:

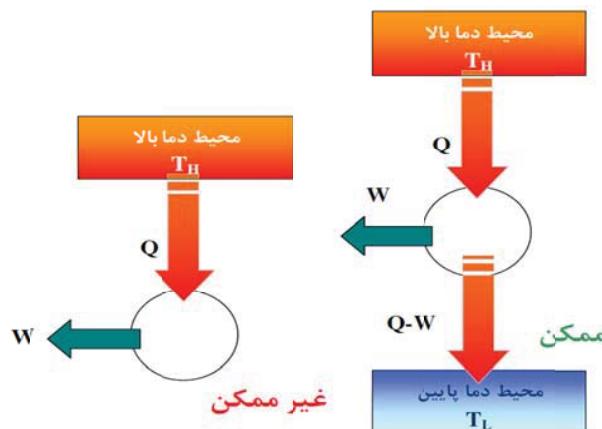
۱. سیستم باید یک چرخه‌ی کامل را طی کند که خواص سیال را به حالت اولیه‌ی خود برگرداند.
۲. کار خالص و انتقال گرمای خالص موردنظر هستند.
۳. این قانون برای سیستم بسته کاربرد دارد.

شکل ۱-۴. بیان نمادین قانون دوم ترمودینامیک

بیان کلوین-پلانک

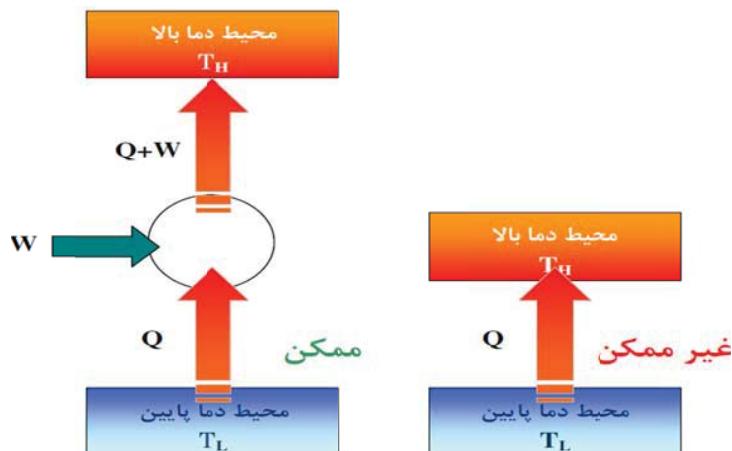
ساخت یک موتور گرمایی سیکلی (چرخه‌ای) که جز جذب گرما از منبع و انجام کار مساوی با گرمای جذب شده تاثیر دیگری بر محیط نداشته باشد، غیرممکن است. یا می‌توان گفت که ساخت ماشین گرمایی با بازدهی 100% درصد غیرممکن است.

شکل ۱-۵. بیان کلوین-پلانک قانون دوم ترمودینامیک به صورت نمادین

بیان کلازیوس

ساخت یک موتور چرخه‌ای (سیکلی) که تاثیری جز انتقال مداوم گرمای از دمای سرد به دمای گرم نداشته باشد، غیرممکن است.

شکل ۱-۶. بیان کلازیوس قانون دوم ترمودینامیک به صورت نمادین

ارتباط این دو بیان

این دو بیان، قانون دوم ترمودینامیک معادل (هم ارز) هستند. اگر بتوان یکی از آن‌ها را نقض کرد، دیگری نیز نقض می‌شود.

قانون سوم ترمودینامیک

قانون سوم ترمودینامیک می‌گوید هنگامی که انرژی یک سیستم به حداقل مقدار خود می‌کند، آنتروپی سیستم به مقدار قابل چشم‌پوشی می‌رسد.
یا به طور نمادین، هنگامی که

$$U \rightarrow (U_0)_{\min} \Rightarrow S \rightarrow 0$$

از رابطه‌ی بین انرژی درونی و دما، رابطه‌ی بالا را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$T \rightarrow 0 \Rightarrow S \rightarrow 0$$

اما در بکارگیری این قانون باید توجه داشت که در این دما سیستم در حال تعادل است یا نه. زیرا با پایین آمدن دما، سرعت رسیدن به تعادل خیلی زیاد می‌شود. طبق این قانون مقدار انتگرال $\frac{\delta Q}{T}$ روی مسیر برگشت‌پذیر به مسیر مستقیم ندارد یعنی مقدار آن، خاصیت سیستم است و تغییرات آن به مسیر مستقیم ندارد و آن را با S نشان می‌دهیم و آنتروپی نامیده می‌شود و داریم:

$$ds = \frac{\delta Q}{T} \rightarrow \Delta S = \int_1^2 \frac{\delta Q}{T}$$

توزیع سرعتهای مولکولی در مایعات تا حدودی شبیه توزیع در گازها است، اما بعضی از مولکولهای مایع (آنهای که سریعترند) می‌توانند در دماهایی کاملاً پایینتر از نقطه جوش عادی از سطح مایع بگریزند. (یعنی تبخیر شوند). فقط این مولکولها هستند که می‌توانند بر جاذبه مولکولهای سطح فائق آیند و در اثر تبخیر فرار کنند. بنابراین انرژی جنبشی میانگین مولکولهای باقیمانده نیز کاهش می‌یابد در نتیجه دمای مایع پایین می‌آید. این امر روشن می‌کند که چرا تبخیر فرایند سرمایشی است.

۱-۴- قوانین و معادلات سیالات

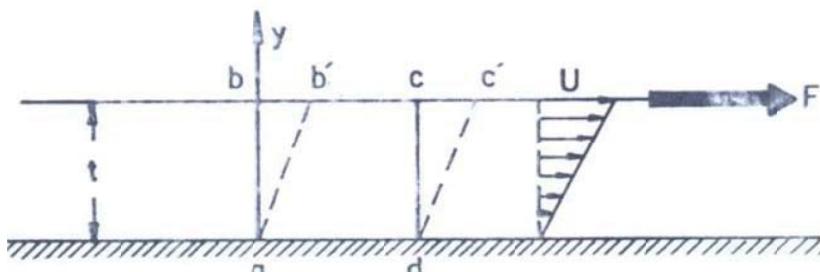
در ادامه به برخی از قوانین و اصول مهم حاکم بر سیالات می‌پردازیم.

۱-۴-۱- قانون گرانزوی نیوتون

برای توضیح این قانون از مثال زیر شروع می‌کنیم. فرض کنید که سیالی بین دو صفحه موازی با فاصله کوچک t قرار دارد. اگر نیروی F بر صفحه بالایی و در امتداد آن وارد شود، در حالی که صفحه‌ی پایین بی‌حرکت بماند، مقدار تنش برشی که در سیال بین دو صفحه ایجاد می‌شود، عبارت خواهد بود از F/A ، که A سطح صفحه بالایی است. حرکت صفحه‌ی بالایی، سبب می‌شود که سیال چسبیده به این صفحه، با همان سرعت صفحه یعنی U به حرکت درآید، حال آن که سرعت سیال چسبیده به صفحه ثابت پایین، برابر با صفر خواهد بود. برای فاصله‌های کوچک t ، سرعت حرکت سیال از صفر روی صفحه پایین تا مقدار U روی صفحه بالا، به طور خطی تغییر می‌کند. آزمایش نشان می‌دهد که مقدار نیروی لازم برای به حرکت درآوردن صفحه بالا با سرعت ثابت U عبارتست از:

$$F = \mu A U / t$$

که در آن μ ضریبی است به نام ضریب گرانزوی که مقدار آن به نوع سیال بستگی دارد.

شکل ۱-۷. سیال بین دو صفحه موازی

اگر المان abcd از سیال درنظر گرفته شود، حرکت صفحه‌ی بالا سبب می‌شود که در فاصله زمانی کوتاه، سیال از نقطه‌ی b به نقطه‌ی b' و از نقطه‌ی c به نقطه‌ی c' انتقال می‌یابد. مقدار U/t در حقیقت سرعت زاویه‌ی ای خط ab و یا dc بوده که در تمام نقاط سیال ثابت است. اگر سرعت سیال به طور خطی نباشد، این سرعت زاویه‌ی ای در تمام نقاط سیال ثابت نبوده و در هر نقطه به صورت du/dy نوشته می‌شود. در این حالت، رابطه‌ی تنش برشی به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\tau = F/A = \mu \frac{du}{dy}$$

که قانون لزجت نیوتون نام دارد. سیالاتی را که از این قانون تعیت می‌کنند و ضریب لزجت آنها در حرارت یکنواخت ثابت بوده و بستگی به مقدار تنش برشی نداشته باشند سیال نیوتونی می‌گویند. سیالاتی که با کوچکترین تنش برشی به حرکت در می‌آیند ولی رابطه‌ی بین τ و $\frac{du}{dy}$ در آنها خطی نباشد، سیال غیرنیوتونی نامیده می‌شوند. اگرچه در طبیعت سیال بدون خاصیت لزجت یافت نمی‌شود، اما در حرکت سیالات مثال‌هایی وجود دارند که اثر لزجت در آنها بسیار ناچیز و قابل چشم‌پوشی است. سیالی را که از لزجت آنها صرف نظر می‌شود اگر غیرقابل تراکم باشد، سیال ایده‌آل می‌نامند.

۱-۴-۲- معادله تکانه (ناویر-استوکس)

ابتدا امر لازم است که با مفاهیمی همچون حجم نمونه (حجم کنترل) و سامانه (سیستم) آشنا شویم. حجم نمونه بخشی از فضا است که مورد بررسی و مطالعه قرار می‌گیرد. این فضا میتواند حقیقی یا مجازی باشد. همچنین مرز این فضا با محیط اطراف را سطح کنترل می‌نامند. در مکانیک، تکانه (مومتوم) یا تکانه خطی یک ذره‌ی مادی به صورت حاصل‌ضرب بردار سرعت در جرم آن (mV) تعریف می‌شود. بنابراین مشخصه‌ی تکانه یک کمیت برداری است. هرگاه قدر مطلق یا جهت سرعت ذره تغییر کند، تکانه آن نیز تغییر می‌کند و برای این که تغییری در مقدار سرعت و یا مسیر ذره رخ دهد، لازم است تا نیرویی به آن وارد شود که این نیرو بر طبق قانون دوم نیوتون برابر با آهنگ تغییر تکانه ذره نسبت به زمان است:

$$F = ma = m \frac{dV}{dt} = \frac{d}{dt}(mV)$$

رابطه بالا را می‌توان برای ذرات سیال در حال حرکت هم استفاده نمود. اگر ذره‌ای از سیال با جرم dm و سرعت V در داخل یک سیستم درنظر گرفته شود، تکانه آن برابر با Vdm و مجموع مومتوم سیستم برابر با $\int V dm$ خواهد بود که در آن، m جرم سیستم است. برای این سیستم، قانون دوم نیوتون در هر زمان به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\sum F = \frac{d}{dt} \int V dm$$

که در آن، V سرعت نسبت به زمین است. معادله بالا، معادله تکانه خطی برای سیستم است که معنی آن عبارتست از:

سرعت تغییر مومنتوم کل سیستم در زمان t = مجموع نیروهای وارد به سیستم در زمان t

اگر شدت جریان را Φ بنامیم، سرعت تغییر شدت جریان مطابق رابطه زیر تغییر می‌کند (A1) مقطع ورودی و مقطع خروجی است):

$$\frac{d\Phi}{dt} = \frac{\partial}{\partial x} \int \Phi \rho dV + \int_{A_1} \Phi \rho V \cdot dA + \int_{A_2} \Phi \rho V \cdot dA$$

حال اگر در رابطه بالا، مشخصه Φ را مومنتوم کل سیستم انتخاب کنیم، بر طبق تعریف V (تکانه Φ)

کل (Φ) بر واحد جرم است) داریم:

$$\frac{d}{dt} \int V dm = \frac{\partial}{\partial t} \int V \rho dA + \int_S V \rho V \cdot dA$$

چون سامانه (سیستم) و حجم نمونه در زمان t یکسان است، بنابراین $\sum F$ نیروی وارد به سامانه در زمان t ، برابر با نیروی وارد به حجم نمونه در زمان t است و در نتیجه معادله تکانه خطی برای یک حجم تمونه به صورت زیر نوشته می‌شود:

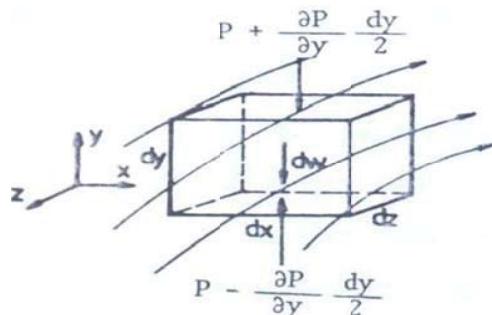
$$\sum F = \frac{\partial}{\partial t} \int V \rho dA + \int_S V \rho V \cdot dA$$

یعنی، در هر زمان t :

شدت جریان تکانه از سطح کنترل + آهنگ تغییر تکانه سیال در داخل حجم نمونه = مجموع نیروهای وارد به حجم نمونه برای بدست آوردن شکل دیفرانسیلی این معادلات می‌توان قانون دوم نیوتون را برای المان کوچکی از سیال به شکل مکعب مستطیل با ابعاد dx, dy, dz نوشت. قانون دوم نیوتون برای این المان در جهت بردار شتاب عبارتست از:

$$dF_t + dF_p + dF_B = dm a$$

که در آن dF_t مولفه‌ی نیروی سطحی به دلیل تنفس برشی، dF_p مولفه‌ی نیروی سطحی به دلیل فشار و dF_B مولفه‌ی نیروی جسمی وارد به المان، dm جرم المان سیال و a نیز بردار شتاب است. هر گاه نیروی سطحی به دلیل تنفس برشی وجود نداشته باشد، معادله‌ی بالا را معادله اویلر می‌نامند.

شکل ۱-۸. نیروهای وارد بر یک المان

پس معادله اولر در جهت y به صورت زیر درخواهد آمد:

$$[dF_p]_y = \left(P - \frac{\partial P}{\partial y} \frac{dy}{2} \right) dx dz - \left(P + \frac{\partial P}{\partial y} \frac{dy}{2} \right) dx dz = - \frac{\partial P}{\partial y} dx dy dz$$

همچنین، مولفه‌ی شتاب در جهت y در هر نقطه از حوزه جریان، مشخص می‌شود. بنابراین:

$$\frac{-1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial y} - g = u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} + w \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial v}{\partial t}$$

چون مولفه‌ی نیروی جسمی یا وزن المان در جهت‌های x و z برای مختصات نشان داده شده در شکل برابر با صفر است، معادلات اولر در این دو جهت به ترتیب زیر بدست می‌آیند:

$$\begin{aligned} \frac{-1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial x} &= a_x = u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} + w \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial u}{\partial t} \\ \frac{-1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial z} &= a_z = u \frac{\partial w}{\partial x} + v \frac{\partial w}{\partial y} + w \frac{\partial w}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial t} \end{aligned}$$

معادلات اولر را می‌توان معادلات حرکت برای جریان‌های لزج دانست. معادله ناویر-استوکس در کلی‌ترین حالت به شکل زیر است:

$$\rho \left(\frac{\partial v}{\partial t} + v \cdot \nabla v \right) = -\nabla p + \nabla \cdot T + F$$

سه معادله‌ی ناویر-استوکس در جهت‌های سه گانه عبارتست از:

$$\begin{aligned} \rho \left(u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} + w \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial u}{\partial t} \right) &= -\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial T_x}{\partial x} + F_x \\ \rho \left(u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} + w \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial v}{\partial t} \right) &= -\frac{\partial P}{\partial y} + \frac{\partial T_y}{\partial y} + F_y \\ \rho \left(u \frac{\partial w}{\partial x} + v \frac{\partial w}{\partial y} + w \frac{\partial w}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial t} \right) &= -\frac{\partial P}{\partial z} + \frac{\partial T_z}{\partial z} + F_z \end{aligned}$$

۱-۴-۳-معادله برنولی

دانیل برنولی (۱۷۰۰-۱۷۸۲) دانشمندی انگلیسی بود که معادله‌ای درباره‌ی شاره‌ها به دست آورد. برنولی ثابت کرد که مقدار عبارت $P + \frac{\rho v^2}{2} + \rho gh$ در طول مسیر یک سیال (در صورت ناچیز بودن اصطکاک) مقداری ثابت است که در این رابطه P, v, h, ρ به ترتیب چگالی سیال، ارتفاع سیال، سرعت سیال و فشار سیال است. البته این معادله در مورد شاره‌ی تراکم ناپذیر و غیرلزج صدق می‌کند. این رابطه از قانون بقای انرژی (قانون اول ترمودینامیک) به دست می‌آید. پس برای مقایسه بین دو مقطع جریان از رابطه‌ی زیر می‌توان استفاده کرد:

$$\left(\frac{P}{\rho g} + \frac{V^2}{2g} + z \right)_1 = \left(\frac{P}{\rho g} + \frac{V^2}{2g} + z \right)_2$$

شرط لازم برای نوشتن معادله برنولی عبارتنداز:

- ❖ جریان تراکم ناپذیر باشد. معمولاً برای سرعت‌های کم نوشته می‌شود.
- ❖ جریان باید غیرلزج باشد (از اصطکاک بتوان صرف نظر نمود).
- ❖ معادله برنولی روی خط جریان نوشته می‌شود. جریان باید غیرچرخشی باشد.
- ❖ جریان باید حالت پایا داشته باشد.

ذکر چند نکته برای نوشتن معادله برنولی ضروری است:

- ✓ معادله‌ی برنولی تنها در صورتی قابل استفاده است که نیروهای وارد بر سیال نیروی وزن و فشار باشند.

- ✓ در ناحیه‌ای که کار یا گرما در سیال صورت می‌گیرد قابل استفاده نیست.
- ✓ ثابت معادله‌ی برنولی (ترم سمت راست) از یک خط جریان به خط جریان دیگر تغییر می‌کند ولی زمانی که جریان غیرچرخشی باشد این ثابت برای تمام خطوط جریان ثابت است.
- ✓ در لوله‌ها معادله‌ی برنولی نوشته نمی‌شود و باید معادله انرژی نوشته شود.
- ✓ معادله‌ی برنولی درون لایه‌ی مرزی نوشته نمی‌شود.

۱-۴-۴- عدد رینولدز

رینولدز با آزمایش‌های خود، و با بررسی نیروهایی که به سیال وارد می‌شوند، توانست سیال آرام و مغشوش را مشخص نمایند. او یک عدد بدن بعد را به نام «عدد رینولدز» برای مشخص کردن نوع سیال به دست آورد. استدلال رینولدز این بود که مخلوط شدن کامل یک سیال و در نتیجه جریان مغشوش، موقعی ایجاد می‌شود که نیروهای اینرسی سیال غالب باشند. نیروهای اینرسی سعی بر حفظ سرعت و اندازه حرکت سیال دارند، به عبارت دیگر، جریان آرام زمانی امکان‌پذیر است که نیروهای گرانزوی بر سیال نفوذ کنند و یک نظام مشخصی بر ذرات سیال حاکم باشند، این بدان سبب است که تأثیر نیروهای گرانزوی سعی بر کم کردن حرکت سیال دارد. بنابراین، عدد رینولدز، متناسب با نسبت نیروهای اینرسی به نیروهای گرانزوی است. مقدار نیروی اینرسی در قانون دوم حرکت نیوتون معلوم است، یعنی نیرویی که برابر با حاصل ضرب جرم سیال در شتاب آن است یا به عبارتی حاصل ضرب چگالی و شتاب و حجم سیال است.

نسبت نیروی اینرسی به نیروی گرانزوی، عدد رینولدز (Re) است:

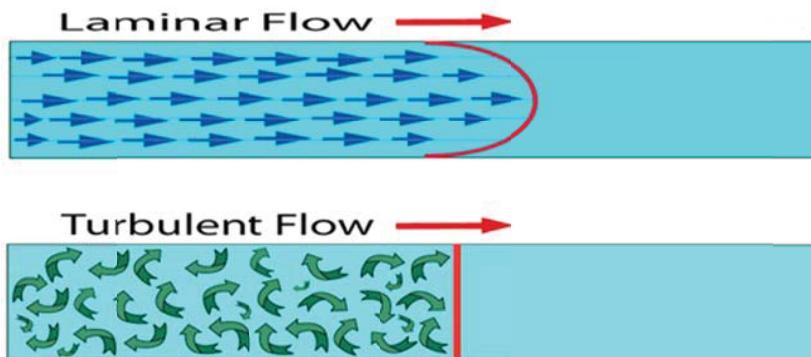
$$Re = \frac{\text{مشخصه بعد} \times \text{سرعت سیال} \times \text{چگالی سیال}}{\frac{\text{نیروی اینرسی}}{\text{گرانزوی جنبشی سیال}}} = \frac{\rho V D}{\frac{F}{\text{گرانزوی سیال}}} = \frac{\rho V D}{\mu} = \frac{V D}{\nu}$$

زمانی که سیال از یک لوله یا کانال می‌گذرد، قطر لوله مشخصه بعد آن است. به طور واضح در جریان‌هایی که نیروهای اصطکاک بر سیال غالب هستند، اثر این عدد را می‌توان بیان کرد. در چگالی کم، سرعت یا مشخصه طول و گرانزوی زیاد، عدد رینولدز کم خواهد بود و جریان طبیعتاً آرام (لایه‌ای)^۱ است. در جریان‌هایی که نیروهای اینرسی غالب باشد، (چگالی زیاد یا مشخصه طول و گرانزوی کم) عدد رینولدز بزرگ است، از این رو جریان مغشوش^۲ خواهد بود. عدد رینولدز بحرانی، مقداری است که در زمان تغییر جریان از آرام به مغشوش در یک حالت فیزیکی به دست می‌آید. معمولاً این عدد را برای یک محدوده، داده می‌شود. در واقع نقطه‌ی مشخصی برای این تغییرات وجود ندارد، بلکه یک حالت گذار برای تبدیل یک نوع جریان به نوع دیگر است.

برای یک لوله یا کانال، عدد رینولدز حالت گذار بین $2000 < R_e < 3500$ است (۲۰۰۰ $< R_e < 3500$). وقتی که عدد رینولدز بین این محدوده باشد، سیال در ناحیه گذار قرار دارد. چیزهایی نظیر زبری سطح و خم لوله، سبب شتاب جریان از حالت گذرا به مغشوش می‌شود.

^۱ Laminar

^۲ Turbulent

شکل ۱-۹. جریان آرام و مغشوش

۱-۵-مبانی و روش‌های جریان سنجی سیالات

روش‌های اندازه‌گیری جریان سیالات مبتنی بر دو نوع اندازه‌گیری به صورت زیر می‌باشد:

- اندازه‌گیری نرخ شارش حجم و یا حجم

مرسوم ترین روش سنجش دبی در صنعت، اندازه‌گیری حجم و یا حجم سیالی است که در سطح مقطع مورد نظری از لوله در واحد زمان شارش می‌یابد. ابزارهای متنوعی برای این نوع اندازه‌گیری متناسب با شرایطی از جمله اینکه سیال مایع باشد و یا گاز و همچنین دما، فشار، لزجت، رسانایی و تمیزی سیال مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- اندازه‌گیری سرعت

در بسیاری از کاربردها، به ویژه در آزمایشگاه‌های تحقیقاتی، سرعت واقعی جریان موضعی بیشتر از نرخ دبی کل مورد توجه قرار می‌گیرد. روش‌های سرعت سنجی به دو دسته تقسیم می‌شوند. در دسته اول سرعت شارش در یک نقطه خاص اندازه‌گیری می‌شود و در دسته دوم اطلاعات مربوط به سرعت در یک پلان دو بعدی و یا یک حجم سه بعدی مورد مطالعه قرار می‌گیرد. با وجود اینکه اندازه‌گیری نقطه‌ای اطلاعات دقیقی را از سرعت یک نقطه در طول زمان ارائه می‌دهد، اما اگر شارش سیال یکنواخت باشد و یا حالت تکرار پذیر و یا نوسانی داشته باشد، روش نقطه‌ای نمی‌تواند برای ساخت یک نقشه دو بعدی با روش نقطه به نقطه به کار رود.

دبی سنج‌ها (فلومترها) را می‌توان بر اساس مبانی عملکردی آنها طبقه‌بندی نمود، لذا دسته‌بندی کلی دبی سنج‌ها می‌تواند به صورت زیر باشد:

۱. دبی سنج‌های فشاری (Head Meters)
۲. دبی سنج‌های سرعتی (Velocity Meters)
۳. دبی سنج‌های جرمی (Mass Meters)
۴. دبی سنج‌های جابجاگری مثبت (Positive Displacement Meters)
۵. دبی سنج‌های اپتیکی (Optical Flowmeter)

یکی دیگر از دسته بندی‌های رایج دبی سنج‌ها به صورت زیر است:

- دبی سنج‌های اختلاف فشاری
- دبی سنج‌های مکانیکی
- دبی سنج‌های الکترونیکی
- دبی سنج‌های جرمی
- دبی سنج‌های اپتیکی

در اینجا مروری بر انواع دبی سنج‌ها، نحوه عملکرد آنها و انواع مختلف دبی سنج‌ها می‌شود که عبارتند از:

۱-۵-۱- دبی سنج اختلاف فشاری یا انسدادی^۱

رایج‌ترین نوع وسایل اندازه‌گیری جریان در صنعت، هدمندراها یا دبی سنج‌های اختلاف فشاری (Differential flow meter) هستند و به طور غیر مستقیم، دبی سیال را به کمک افت فشار ایجاد شده در سیال توسط یک مانع مرتبط با نوع هدمند مورد استفاده و قطر لوله محاسبه و در نهایت افت فشار به دبی حجمی تبدیل می‌کنند. از معادله پیوستگی با فرض ثابت بودن دانسیته سیال (سیال تراکم ناپذیر) خواهیم داشت:

$$Q = A_1 V_1 = A_2 V_2$$

این معادله یکی از مهم‌ترین روابط در مکانیک سیالات است و بیانگر آن است که کاهش قطر لوله سیالات پایا و یکنواخت، به افزایش سرعت سیال منجر می‌شود. علاوه بر این، در تبدیل انرژی به کمک معادله برنولی مشاهده خواهد شد که هد فشار کل در طول جریان ثابت می‌ماند.

$$\frac{P}{\rho} + \frac{V^2}{2} + hg = H = \text{constant}$$

اولین جمله این معادله هد پتانسیل نامیده می‌شود و جمله دوم معروف به هد سرعت یا انرژی جنبشی است. به دلیل ثابت بودن مجموع انرژی پتانسیل و جنبشی، واضح است که افزایش سرعت همراه با کاهش انرژی پتانسیل است.

$$\frac{P}{\rho g} + \frac{V^2}{2g} + z = C$$

$$Q = A_1 V_1 = A_2 V_2 \rightarrow V_1 = \left(\frac{A_2}{A_1} \right) V_2$$

$$P_1 - P_2 = \frac{\rho V_2^2}{2} \left[1 - \left(\frac{A_2}{A_1} \right)^2 \right]$$

$$Q = A_2 V_2 = \frac{A_2}{\sqrt{1 - \left(\frac{A_2}{A_1} \right)^2}} \sqrt{\frac{2}{\rho} (P_1 - P_2)}$$

$$Q = K \sqrt{\Delta P}, C_d = \frac{Q_{actual}}{Q_{ideal}} \rightarrow Q_{actual} = C_d K \sqrt{\Delta P}$$

در معادله بالا K ضریب وسیله انسداد جریان است و ضریب C_d به نوع جریان (متلاطم یا آرام)، وسیله‌ی انسداد و عدد رینولدز بستگی دارد.

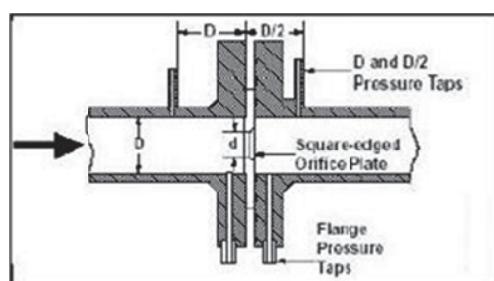
اساس تمامی هدمندراها مبتنی بر این رابطه‌ی بین سرعت و فشار است، یعنی با اندازه‌گیری اختلاف فشار دردو نقطه می‌توان دبی حجمی را محاسبه کرد. در این طیف از تجهیزات اندازه‌گیری دبی به دلیل اصطکاک جداره‌ی

^۱ Head meter(Obstruction flowmeter)

لوله، همیشه دبی واقعی کمتر از دبی تئوری است. مدل های متداول این دسته سنج ها در زیر شرح داده شده است:

۱-۱-۵-۱ اریفیس^۱

اریفیس محبوب ترین و متداول ترین وسیله ای اندازه گیری جریان است. اساس کار آن بدین گونه است که اختلاف فشاری که در طول این وسیله توسط یک صفحه واقع در خط فرآیند ایجاد شده است اندازه گیری می شود تا دبی جریان تعیین شود.

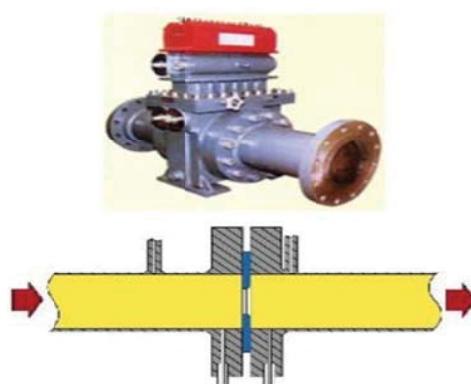

شکل ۱۰-۱. اریفیس

سه نوع متداول از این نوع دبی وجود دارد که عبارتند از: هم مرکز، مختلف المرکز و قطعه ای یا سگمنتال. اریفیس پلیت هم مرکز ساده ترین و ارزانترین فلومتر است.

اریفیس پلیت مشابه عملکرد وسایل ابتدایی ، به منظور تولید افت فشار، جریان سیال رادر طول مسیر خودش به هم می فشد؛ نتیجه آن که فشار سیال در ابتدای جریان بیشتر از فشار جریان در انتهای جریان است. افت فشار ایجاد شده متناسب با محدود سرعت سیال است.

مزیت اصلی این وسیله نداشتن قطعات متحرک و قیمت پایین است. (خصوصاً آن که بالاندازه لوله افزایش نمی یابد و به خوبی جریان سیال را اندازه گیری می کنند). دقت اندازه گیری این وسیله به چگونگی نصب ، نسبت سطح لوله و خواص سیال بستگی دارد و باید در لوله های مستقیم نصب شود.

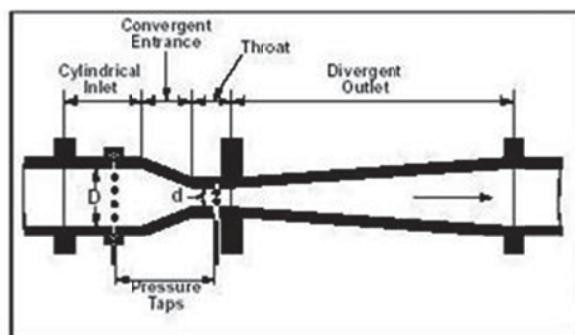

شکل ۱۱-۱. اریفیس

^۱ Orifice Plate

۲- ونتوری^۱

دبی سنج ونتوری شامل یک قسمت ورودی مخروطی شکل همگراست که در طول آن سطح مقطع جریان کاهش می‌یابد. قسمت واگرای ونتوری، فشار سیال را به حالت اولیه برمی‌گرداند. از افت فشار ایجاد شده در قسمت همگرای دبی سنج می‌توان دبی جریان را به دست آورد. گلوگاه استوانه‌ای ونتوری مکان اندازه‌گیری افت فشار ایجاد شده در واحد سطح است.

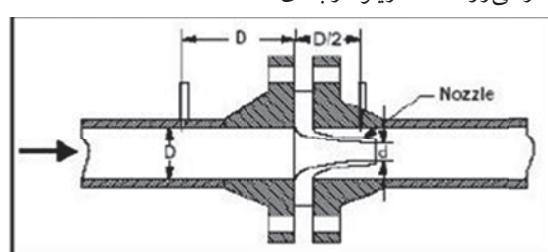

شکل ۱۲-۱. ونتوری

ونتوری تیوب‌ها در موردی که نیاز به افت فشار کم و دقت بالای اندازه‌گیری است استفاده می‌شوند و عمدتاً در لوله‌های قطره، شبیه مواردی که در صنایع آب و فاضلاب یافت می‌شود به کار می‌روند. زیرا شبیه ملائم آن به جامدات معلق در مایع اجازه حرکت می‌دهد. لذا برای اندازه‌گیری پساب و دوغاب (یا به عبارتی مایعات و یسکوز) یا حاوی مقدار زیادی از جامدات چسبناک^۲ مناسب هستند. عیب اصلی آن قیمت زیاد آن است و دقت آن نسبت به اریفیس کمتر است مگر آنکه به نحو مناسبی کالیبره شده باشد.

۳- شیپوره (نازل) جریان^۳

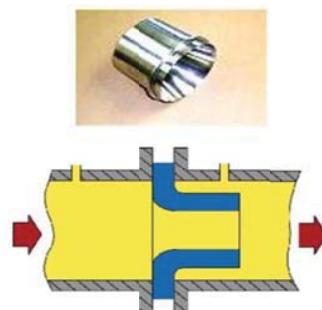
شیپوره (نازل)‌های جریان گاه ممکن است به عنوان ونتوری تیوب تغییر یافته نیز تلقی شوند. این صحبت تا حدود زیادی درست است چون به جرات می‌توان گفت که این دبی سنج‌ها تمامی مزایای ونتوری را دارا هستند. دهنده شیپوره (نازل) یک مانع بیضوی شکل در برابر جریان است و خروجی آن هیچ سطحی برای بازیافت فشار ندارد. در گاههای فشار در فاصله‌ای حدود نصف قطر لوله را درخروجی و در فاصله‌ای به اندازه تمام قطر را در ورودی لوله گرفته‌اند. با علم به نصب سخت‌تر این دبی سنج در مقایسه با ونتوری، شیپوره جریان برای سنجش دبی جریان‌های سرعت بالا به کار می‌رود. (عدد رینولدز بالای ۵۰۰۰۰)

شکل ۱۳-۱. نازل جریان

¹ Venturi Tube² Flow nozzle

افت فشارشپوره جریان، بین افت فشارهای ونتوری تیوب و اریفیس پلیت است. (۳۰ الی ۹۵ درصد)

شکل ۱۴-۱. نازل جریان

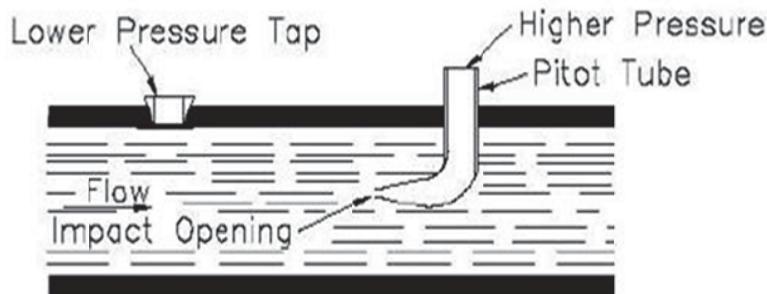
۴-لوله پیتوت^۱

لولهای پیتوت (پیتوت تیوب) وسیله‌ای جهت اندازه گیری سرعت جریان در محل است که سرعت نقطه‌ای را محاسبه می‌کند. پیتوت تیوب‌ها شامل دو لوله هستند که یکی به نام استاتیک تیوب در راستای جریان است. دو پایه تیوب‌ها توسط پایه‌های یک مانیتور (یا یک وسیله معادل جهت اندازه گیری اختلاف فشار) به یکدیگر متصل شده‌اند. استاتیک تیوب به دلیل آن که هیچ گونه مولفه سرعتی عمود بر سطح مقطع آن وجود ندارد، فشار استاتیکی را اندازه گیری می‌کند برحسب هد می‌توان گفت تیوب دیگر، هد فشار استاتیکی به اضافه هدسرعت را اندازه گیری می‌کند.

$$V = \sqrt{\frac{2 \Delta P}{\rho}}$$

کاربرد پیتوت تیوب‌ها در صنایع محدود است زیرا به راحتی توسط یک ماده خارجی مسدود می‌شوند و دقت آن‌ها به پروفایل سرعت که اندازه گیری آن مشکل است بستگی دارد. مزایای این فلومترها در کنار ارزانی، عبارتست از:

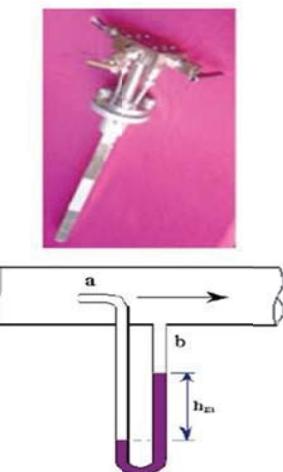
- ✓ مقاومت کم در برابر جریان
- ✓ قابل نصب بر روی لوله‌های قطر مختلف

شکل ۱۵-۱. لوله پیتوت

^۱ Pitot Tube

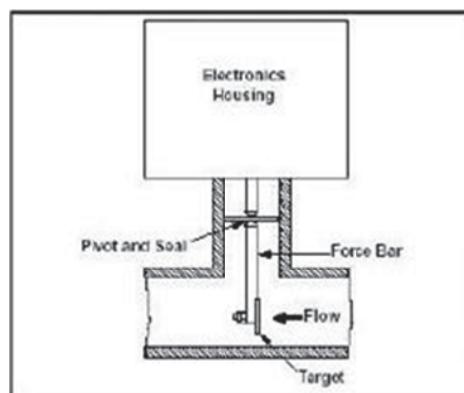
کاربرد عمده آنها اندازه گیری سرعت جریان هوای کم سرعت در سیستم‌های تهویه است و پیشتر برای اندازه گیری دبی گازها به کار می‌روند.

شکل ۱۶-۱. لوله پیتوت

۵-تارگت متر^۱

این وسیله شامل یک دیسک یا تارگت است که در مرکز لوله قرار دارد. سطح دیسک با یک زاویه مناسب نسبت به جریان قرار می‌گیرد. سنجش دبی جریان به طور مستقیم توسط نیرویی که سیال به دیسک وارد می‌کند انجام می‌شود.

شکل ۱۷-۱. تارگت متر

برای تعیین اندازه بهینه دیسک و کالیبره نمودن آن به منظور کار کرد مناسب، اطلاعات زیادی مورد نیاز است. این نوع دبی سنج برای پساب‌ها و سیالات خورنده مناسب است و در ضمن به هیچ‌گونه اتصالات خارجی اعم از آب بندها احتیاجی ندارد.

^۱ Target meter

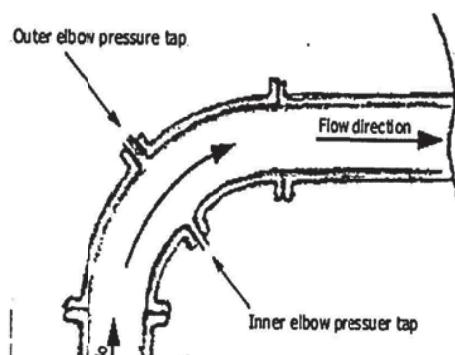

شکل ۱۸-۱. تارگت متر

برای استفاده از این نوع دبی سنج باید نکاتی را در نظر داشت، من جمله اینکه از استفاده از سیالات خورنده به دلیل احتمال آسیب دیدن تارگت باید خودداری کرد. استفاده از سیالاتی که روی تارگت را می پوشانند به علت سنگین کردن تارگت می تواند روی عملکرد آن تاثیر منفی بگذاردند. از تارگت متر ها ناید در دبی سنجی دوغاب ها و سیالات با لزجت بالا استفاده کرد. کالیبره کردن این دبی سنج اهمیت زیادی دارد و اثرات فیزیکی و اثرات مربوط به فشار و چرخش دبی سنج می توانند تنظیمات صفر آن را تحت تاثیر قرار دهند و به همین دلیل توصیه می شود که صفر این دستگاه به صورت دوره ای تنظیم مجدد شود

۶-زانویی متر^۱

در این فلومتر، اندازه گیری اختلاف فشار به نیروی گریز از مرکز سیال جاری در زانویی وابسته است و از این روش گاز به دلیل چگالی پایین برای این دبی سنج ها مناسب نیست و همچنین باید توجه داشت که انحنای کم در زانویی، اختلاف فشار بزرگتری را نسبت به انحنای طولانی ایجاد می کند. این دبی سنج به کمک یک زانویی ۴۵ درجه درون جریان سیال کارمی کنند. خروجی فشار بالا از بیرون زانویی گرفته می شود و خروجی فشار پایین از داخل زانویی که اختلاف فشاری متناسب با دبی جریان ایجاد می کند.

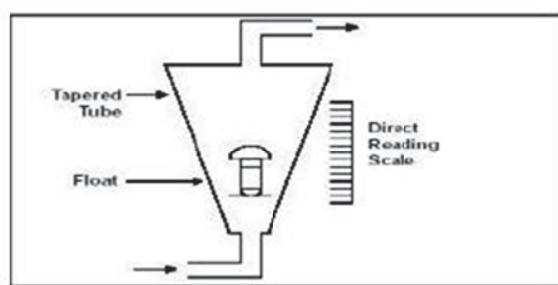
شکل ۱۹-۱. زانویی متر

^۱ Elbow Tap Meter

دقت آن در بهترین حالت در مقایسه با انواع دیگر فلومترهای اختلاف فشاری کمتر است. دقت این دستگاه در بهترین حالت برابر با ± 5 درصد است.

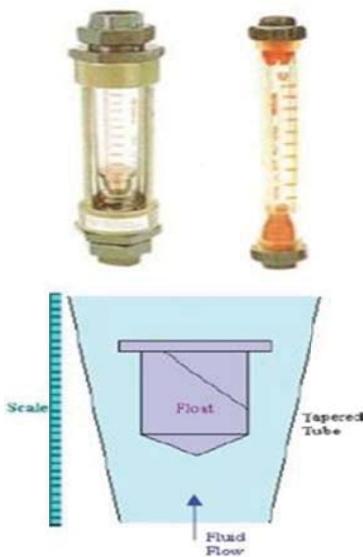
۷- روتامتر

روتامترها (یا دبی سنج های سطح متغیر) متدالوں ترین دبی سنج از نوع مقطع متغیر هستند که عمدتاً از یک لوله شیشه‌ای به شکل مخروط ناقص که قطر آن باشیب ملایم کم می‌شود، ساخته شده اند و به طور عمودی نصب شده و جریان به آن وارد می‌شود.

شکل ۱-۲۰. روتامتر

جسم شناوری با چگالی بیشتر از سیال، که به اندازه‌ی پایه لوله شیشه‌ای است درون آن قرار گرفته و متناسب با مقدار جریان به سمت بالا حرکت می‌کند. به دلیل آن که قطر لوله در بالا نسبت به پایین آن بزرگ‌تر است، جسم شناور در نقطه‌ای از لوله شیشه‌ای نسبت به کف آن قرار می‌گیرد که اختلاف فشارین سطوح بالایی و پایینی با وزن جسم شناور به تعادل برسد و نیروی اصطکاک و شناوری بانی روی وزن برابر شود. در اکثر کارکرد های روتامتر، دبی مستقیماً از درجه بندی‌هایی که روی لوله شیشه‌ای نوشته شده است خوانده می‌شود.

شکل ۱-۲۱. روتامتر

در برخی موارد، یک سنسور بصورت اتوماتیک ارتفاع جسم شناور را اندازه می‌گیرد. این گونه روتامترها اغلب از فولاد یا دیگر مواد مقاوم در برابر سیالات فشار بالا ساخته می‌شوند. روتامترها در ابعاد گستردۀ ای از ۰۲۵۰۰ اینچ گرفته تا سایز ۶ اینچ ساخته می‌شوند و نسبت به اریفیس دامنه گستردۀ تری از جریان را با دقت ۱-۵ درصد خطأ اندازه گیری می‌کنند. حد اکثر فشار عملکرد آن‌ها موقعی که از شیشه ساخته شده باشند، برابر با ۳۰۰ psi است.

دی سنج های مقطع متغیر می توانند دی مایعات و گازهایی نظیر آب، هوا و مواد شیمیایی را اندازه بگیرند، البته باید این نکته را مد نظر قرار داد که استفاده از آنها در سیالات کثیف و یا سیالات کدر که نور را عبور نمی دهنند می تواند در کارکرد سنج اخلاق ایجاد کند و یا امکان دید شناور را متوقف کند که هر دوی این موارد می تواند مانع کارکرد صحیح دی سنج شوند.

دبی سنج های مقطع متغیر می توانند در مورد مایعات نسبتاً تمیز که لوله های اندازه گیری و یا شناور را نمی پوشانند به کار گرفته شوند. برای نشانه گذاری موضعی، سیال باید به اندازه کافی تمیز و شفاف باشد که شناور قابل دیدن باشد.

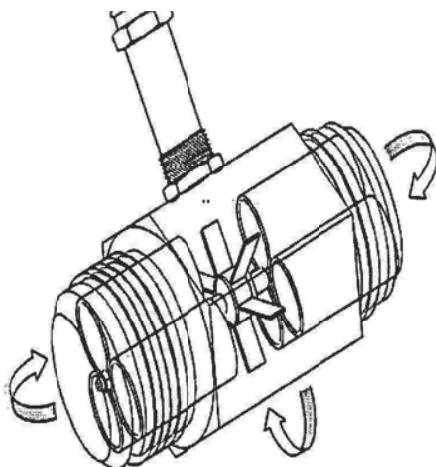
۱-۵-۲-دی سنج های سرعتی

۱- تورپین متر

دقت این دستگاه حدود یک درصد است و با شمارش تعداد دور پروانه در واحد زمان دبی مشخص می‌شود. یک دبی سنج توربینی مطابق شکل ۲۲-۱ از یک روتور چند تیغه که توسط یاتاقانی نگه داشته شده است تشکیل شده است و در مقطع لوله عمود بر جریان قرار گرفته است. سیال روتور را متناسب با سرعت سیال می‌راند و متعاقب آن دبی حجمی جریان به دست می‌آید.

یک سیم پیچ یا کوبل، هنگامی که تیغه خطوط مغناطیسی سیم پیچ را قطع می‌کند ولتاژ متناوبی تولید می‌کند. هر پالس ولتاژ تولیدی بیانگر حجم مایع عبوری است. این دبی سنج به دلیل آن که روتور آن معمولاً از فولاد ضد زنگ ساخته شده با بسیاری از سیالات سازگار است. با این حال لازم است یاتاقانی که روتور را برای گردش در سرعت‌های بالا نگه می‌دارد، تمیز کاری شود. دبی سنج های توربینی عمدتاً در خطوط لوله هایی کمتر از نیم اینچ گرفته تا لوله هایی با قطر ۱۲ اینچ به کار می‌روند. از جمله مهم‌ترین محاسن این تجهیزات سرعت بالای پاسخ آنها است و دقت خوبی دارند. از مشخصه های دیگر این دبی سنج، تکرار پذیری، قابلیت محدودیت پذیری عالی و دقت بالای آنها است و معمولاً برای اندازه گیری مایعات و گازهای تمیز به کارمی روند و برای سیالات ویسکوز و چرخشی مناسب نیستند. این وسیله باید برای هراندازه گیری کالیبره شود و مشابه دبی سنج های اختلاف فشاری، افت فشار زیادی ایجاد می‌کنند که قابل بازیافت نیست. همچنین این فلومتر قطعات متخرک زیادی دارد که باعث فرسودگی می‌شوند. انجمن گاز امریکا استانداردی برای کار با این دبی سنج ها با شماره مدرک AGA_7 منتشر کرده است.

انجمن پتروشیمی آمریکا نیز در این خصوص فعالیتهای گستردۀ ای را انجام داده است که شرح آن از حوزه این کتاب خارج است.

شکل ۱-۲۲. فلومتر توربینی

مزایای فلومترهای توربینی:

- سایزهای بزرگ، خاصیت تکرارپذیری خوبی دارند و با کالیبراسیون ادواری بسیار دقیق عمل کنند.
- سیگнал جریان خروجی برای گستره وسیعی از محدوده جریان (حداقل ۱۵:۱ برای فلومترهای بزرگ)، مستقیماً مناسب با سلسله سیگنال‌ها است.
- افت هد پایین تا متوسط بوده و با افزایش سایز کاهش می‌یابد.
- سایز فلومتر با قطر لوله‌ای که روی آن نصب می‌شود، یکسان است.
- با گیرکردن فلومتر جریان محدودمی شود اما متوقف نمی‌گردد.
- هیچ گونه منع الکتریکی خارجی مورد نیاز نیست.

معایب فلومترهای توربینی:

مهم‌ترین ابراد این فلومترها جهت حفظ دقت فلومتر، نیازمند نگهداری سیستماتیک مکانیکی و روغن‌کاری است. ایرادات دیگر به شرح زیر است:

- خوردگی، فرسایش و رسوب گذاری سطوح داخل فلومتر به تدریج بر کالیبراسیون تاثیر منفی می‌گذارد و کالیبراسیون مجدد ادواری را جهت حفظ دقت بالا ضروری می‌سازد. مایعات خورنده، مایعات دارای توان روان‌کنندگی پایین(خشک) و مایعات دارای نسبت بالای ذرات جامد معلق مشکلاتی برای بلبرینگ‌ها به وجود می‌آورند.
- ضربیت کالیبراسیون به تغییرات لزجت مایع در حال جریان، حساس است.
- نسبت به آشفتگی و گردابی شدن جریان حساس است.
- اصطکاک بلبرینگ‌ها به خصوص در فلومترهای کوچک بر عملکرد فلومترها تاثیر منفی می‌گذارد.
- دقت مخصوصاً در جریانهای پایین گذر به طرز قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد.

شکل ۱.۲۳-۱. فلومتر توربینی

۲- فلو متر پروانه ای

طرز کار فلومترهای پروانه‌ای و تکنولوژی به کار رفته در آنها بسیار شبیه به فلومترهای توربینی است، تفاوت اصلی این دو مربوط به قطعه چرخان و نحوه قرار گیری آن در مسیر جریان سیال است. یک پروانه ای معمولاً از یک پلاستیک تزریقی ضخیم ساخته شده و به یک بلبرینگ متصل شده است و به صورت مستقیم در مواجهه با جریان قرار می‌گیرد، اما توربین ها نازک تر بوده و معمولاً از هر دو وجه خود با دو بلبرینگ سبک وزن در ارتباط هستند. فلومترهای پروانه ای از انرژی مکانیکی جریان برای چرخاندن روتور در داخل جریان سیال استفاده می‌کنند. تیغه های روی روتور به گونه‌ای روی آن نصب شده اند که انرژی جریان سیال را به انرژی چرخشی تبدیل کنند. محور روتور با بلبرینگ ها می‌چرخد و وقتی سیال با سرعت بیشتری جریان می‌یابد به تناسب آن روتور نیز با سرعت بیشتری می‌چرخد.

شکل ۱.۲۴-۱. فلومتر پروانه ای

چرخش محور می‌تواند به صورت مکانیکی اندازه گیری و یا با آشکار سازی مغناطیسی پالس هایی که توسط قطعات فلزی متصل به آنها ارسال می‌شود، مطالعه شود. سنسورهای یک فلومتر پروانه‌ای به منظور جلوگیری از آسیب‌های احتمالی که ممکن است در اثر مرتبط شدن سنسور به وجود آید، در خارج از جریان سیال قرار داده می‌شوند.